Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12052/2025
08.04.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из Републике ..., чији је пуномоћник Александар Обрадовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владан Богићевић, адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4195/23 од 19.02.2025. године, у седници одржаној 08.04.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4195/23 од 19.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4195/23 од 19.02.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 61823/20 од 30.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени са свим лицима и стварима исели из двособног стана бр. ..., који се налази на ... спрату стамбено - пословне зграде у ... у улици ... број ... на кат. парцели бр. ..., број дела парцеле под зградом 1, уписана у лист непокретности ... КО ... до кога се долази из дворишног улаза зграде степеништем право. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 127.500,00 динара са законском затезном каматом од стицања услова за извршење до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4195/23 од 19.02.2025. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 61823/20 од 30.11.2022. године у ставу првом и другом изреке, а жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредба парничног поступка, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исељење. Одлука нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева тужиоца заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу је са постојећом судском праксом судова у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, код утврђења да је тужени унук пок.носиоца станарског права и закупца на предметном стану, да од свог рођења 1977. године непрекидно живи у предметном стану, нигде се није селио ни мењао адресу, да су након смрти носиоца станарског права предметни стан наставили да користе отац туженог и тужени као чланови породичног домаћинства носиоца станарског права. Указивање ревидента на другачије одлуке судова о истом правном питању и позивање на издвојено мишљење у предмету Уж 5084/2011, није од утицаја јер одлука о споровима са тужбеним захтевом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету. Околност да тужени не плаћа закупнину није од пресудног значаја за другачију одлуку јер то право тужилац може остварити на другачији начин. Битна повреда на коју ревидент у посебној ревизији указује, такође није од утицаја, јер није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради чинидбе (исељења), тужилац је поднео 27.07.2017. године а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање и да вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић